

U 2. broju ovogodišnjeg »Jezika« objavio je Milan Šipka poduži članak o značenju i upotrebi glagola *odlagati* i *odgađati* (str. 54-57). Ne želeći ulaziti u to da li su njegovi zaključci pravilni i njegovi prijedlozi prihvatljivi, želio bih se samo kratko ograditi od autorove insinuacije o našem tobože nepravilnom tumačenju ruskoga glagola *otložiti'* – *otkladyvat'*. On piše: »Neki sastavljači dvojezičnih rječnika već su pobrkali pojmove *odgoditi* i *odložiti*. Iako Rusi jasno razlikuju *otložiti'* – *otkladyvat'* (*odložiti*) i *otsročiti'*, *otsročivat'* (*odgoditi*, *odgađati*), u Rusko-hrvatskosrpskom rječniku koji su sastavili R. F. Poljanec i S. M. Matotova-Poljanec (izd. Školske knjige, Zagreb, 1962) na str. 509b možemo pročitati da *otložiti'*, odnosno *otkladyvat'* znači, pored ostalog, i *odgoditi*(!).« Drug Šipka iza toga stavlja u zagradi uzvičnik – kao da se zgraža kako se moglo takvo nešto napisati. Zatim nastavlja: »Čak ni primjer *Otložiti' v dolgij jaščik* ne može nas uputiti na takvo značenje...« – Prije svega, taj izraz nije nikakav (ilustrativan) primjer za značenje riječi *otložiti'* – što je u našem rječniku jasno označeno time što stoji iza dvije uspravne crte – nego je fraza gdje glagol *otložiti'* ima zapravo prostorno značenje »odlaganja« koje drug Šipka jedino i priznaje – samo je, dakako, »čitav izraz upotrijebljen u prenesenom značenju« pa prema tome za ista ne može poslužiti kao potvrda neprenesenog značenja. Da je pisac – umjesto da je tako s visine nepovredivog autoriteta u pitanjima ruskoga jezika osudio naše tumačenje – zavirio bar u jedan od ona tri sovjetska jednojezična rječnika za koje smo u uvodu istakli da smo se njima služili pri određivanju značenja riječi, našao bi s. v. *otložiti'* ovo:

Akademski rječnik (II, str. 945) ima na prvom mjestu osnovno značenje *odložiti* (npr. knjigu), a odmah na drugom mjestu »*perenesti na bolje pozdnij srok, otsročiti'*« (dakle *odgoditi*) i daje za to značenje tri primjera iz djela ruskih pisaca. Ušakov (II, str. 943/44) donosi na 4. mjestu isti

opis značenja *odgoditi* uz dva primjera (iz djela Turgenjeva i Černyševskog), a Ožegov (6. izd., 1964, str. 463) ima na 4. mjestu »*to že što otsročiti'*« i daje, kao obično, samo jedan primjer (*otložiti' rešenje voprosa*). Analogno tome nalazimo ista značenja glagola *otložiti'* i u dvojezičnim rječnicima koje navodimo u popisu literature kojom smo se služili pri sastavljanju rječnika.

To su činjenice koje su drugu Šipki očevidno nepoznate kao što on po svoj prilici ne zna ni to da Rusi za pojam »odgađanja«, pored glagola *otsročivat'* i *otkladyvat'* odn. *otlagat'*, upotrebljavaju kao sinonime i neke druge glagole, npr. *otodvigat'*, *perenositi'*, *perelagat'* i dr. (što je mogao većinom naći čak i u našem rječniku). Moje je skromno mišljenje da takva raznolikost i mogućnost variranja izraza za jedan pojam nije baš tako loša stvar kao što misli autor članka u »Jeziku«.

Prema tome, drug Šipka nije bio u pravu što nas je tako autoritativno pokudio za tobože pogrešno tumačenje ruskog glagola *otložiti'* – *otkladyvat'*, a još je manje bio u pravu što je – ne poznavajući, očigledno, dovoljno ruski jezik da bi mogao dijeliti lekcije – povukao za uho čak i poznatog sovjetskog lingvista i odličnog poznavaoca našega jezika I. I. Tostoja, koji se u svom Srpskohrvatsko-ruskom rječniku usudio našu riječ *odgoditi* prevesti sa *otložiti'* (pored *otsročiti'*), a *odgodu* sa *otkladyvanie* (pored *otsročka*).

Radoslav F. Poljanec

POPIS SE MOŽE JOŠ VIŠE SMANJITI

U »Jeziku« broj 3 napisao je dr Stjepan Babić članak o praktičnoj nastavi u obradi glasova č i ć. Dosta kompliciranu situaciju za one koji u svome izgovoru ne osjećaju razliku, a moraju je se pridržavati, on je razmrsio u nekoliko jednostavnih pravila. Prvo je od njih popis riječi u kojima se č i ć nalaze bez vidljivog postanka tih glasova, pa takve riječi treba znati. U tom se popisu nalazi nekoliko riječi preuzetih iz stranih jezika, bilo da su posuđenice, bilo da